

var »fullkomligt oberättigadt» *dels* att lektor D:s förmodan, att detta mitt påstående »berodde på en mindre noggrann genomläsning af läroboken» *icke* var öfverensstämmande med verkliga förhållandet.

K. P. Nordlund.

2). Svar på lic. G. Lindborgs genmäle

i sjunde häftet af Pedagogisk Tidskrift.

Det från lic. Lindborg länge väntade genmälet har ett mycket märkligt innehåll. I stället för att svara på de viktigaste anmärkningarna i min uppsats har lic. L. föredragit att i sitt genmäle gå in på det personliga området samt dessutom berört med lätt hand några af anmärkningarna, som äro af mindre betydenhet. Han har ej ens brytt sig om att försvara sina »nya principer», som ligga till grund för hans »metod», hvilken är en af frukterna af hans studier vid akademien.

Det torde vara lic. L. bekant, att tillgripandet af det rent personliga i en literär diskussion allmänt anses som ett osvikligt kännetecken på bristande sakskaäl.

Att bemöta lic. L:s utfall mot mig och min forna lärareverksamhet m. m. kan naturligtvis ej komma i fråga. Dock må det ej anses vara fullkomligt oberättigadt att i största korthet beröra våra »mellanhafvanden» samt till lic. L. framställa en fråga, som däraf är beroende. Som lic. L. torde påminna sig voro hans matematiska insikter mycket underhaltiga, då jag i nedre sjätte klassen började min undervisning med honom i matematik. Denna fortgick under 4 läsår, hvarefter han aflade mogenhetsexamen, då han erhöå af mig betyget *berömlig* i matematik. »Är det ej möjligt, att min undervisning i någon ringa mån bidragit till detta hedrande betyg samt till den matematiska ståndpunkt, som han nu intar? Naturligtvis hade hans matematiska ståndpunkt varit betydligt mera framskjuten, än hvad den nu är, om han haft den stora lyckan att i skolan hafva fått en undervisning i enlighet med de »nya principer», som finnas angifna i hans lärobok.

Jag öfvergår härmed till granskning af de svar, som lic. L. afgifvit i följande fem moment.

1:o) Min anmärkning drabbar icke beteckningen af kedjebråk: sålunda betecknar t. ex. $\frac{5}{1 + \frac{3}{4}}$ endast $\frac{20}{7}$. Däremot betecknar t. ex. $\frac{5}{\frac{7}{4}}$ såväl $\frac{20}{7}$ som $\frac{5}{28}$. Lika *litet* drabbar min anm. beräkningen af $\frac{x}{y} + \frac{a}{v}$ för bestämda talvärden å bokstäfverna. Den mångtydighet, som möjligen kan uppstå efter insättning blir undanröjd genom det algebraiska uttryckets befintlighet.

I afscende å innehållet af sista satsen i detta moment får jag uppriktigt bekänna, att jag *icke* »insett» den »styrka», som användandet och behandlingen af dessa dubbelbråk gifvit *min* (lic. L.) framställning af bråkläran».

Lic. L. torde benäget ursäkta, att jag fortfarande anser användandet af dubbelbråk på lic. L:s sätt vara förkastligt. Skälen därtill, som ej blifvit vederlagda, äro angifna i min uppsats.

2:o) $\sqrt{2} \cdot \sqrt{3}$ utläses: »produkten af $\sqrt{2}$ och $\sqrt{3}$ ».

I senare delen af detta moment nämner lic. L. om »literär stöld» samt »att man stjälar åt sig en ledig stund för att hjälpa fattige stackare, som äro i nöd».

Lic. L. får äfvenledes ursäkta, att jag ej kan fatta sammanhanget mellan mitt inlägg om »upprepad stöld» och ofvanstående sentimentala pjoller.

I sista satsen af detta moment omnämnes »cirkelbevis» med följande naivt förtydligande förklaring till läsaren »med cirkel menar jag (lic. L.) hvarken kvadratcentimetertalet till cirkeln(s yta) eller tumtalet till omkretsen».

3:o) Svaret å inlägget i detta moment finnes omständligt angifvet å sid. 194 i femte häftet.

4:o) Å inlägget i detta moment finnes svaret i »svar på lektor D:s genmäle».

5:o) Då lic. L. ej själf lyckats finna felet i svaret å uppgiften 7 å sid. 47 i hans lärobok, så bör han vända sig till någon skolpojke, som känner till skillnaden mellan »procenttal» och »förhållandet», som härledes ur procenttalet, med begäran om upplysning i förevarande sak.

Till sist framställes följande fråga till lic. L.: Hade det ej varit

grundade skäl för lic. L. att ej ingå i svaromål å de gjorda anmärkningarna i min uppsats, då han under två månaders tid ej kunde åstadkomma något bättre än förevarande genmäle, som i flera afscenden är ytterst underhålligt?

K. P. Nordlund.

Kungliga beslut.

Läroverk, utvidgning, ombildning m. m. K. M:t har medgifvit, att undervisningen för manliga lärjungar vid nedannämnda samskolor får på vederbörande stads bekostnad utsträckas, nämligen vid samskolan i Åmål under läsåret 1906—1907 till den omfattning, som är föreskrifven för realskolans femte och sjätte klasser, hvarjämte vid slutet af v. t. 1907 realskoleexamen får anställas, och vid samskolan i Ängelholm under läsåret 1906—1907 till den omfattning, som är föreskrifven för realskolans fjärde och femte klasser.

Läroverksstatistiken. Jämlikt nådigt bemyndigande har statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet tillkallat rektorn P. E. Lindström att i egenskap af sakkunnig inom departementets statistiska afdelning biträda vid utarbetandet af ny plan och nya tabellformulär för departementets statistik angående de allmänna läroverken.

Uppflyttning i högre lönegrad. K. M:t har d. ¹³/₇ 06 förklarad följande lärare berättigade till aflöning i högre lönegrad, nämligen lektorn A. G. V. M. Ernst i andra samt adjunkterna O. L. Holm, A. A. Setterdahl, P. J. Tydell och E. A. S. Eriksson likaledes i andra lönegraden.

Dispens. Vik. musklärarna E. B. Hesselgren i Örnsköldsvik och K. N. Ortman i Skellefteå hafva erhållit K. M:ts tillstånd att, ehuru de ej aflagt för behörighet till muskläraretjänst vid allmänt läroverk stadgade prof, söka och innehafva musklärarebefattningar.